

anthropology: A reader. URL : <https://www.scribd.com/doc/74833626/Dell-Hymes-on-Communicative-Competence-Pp53-73>

2. Sabri T. S. 2018. Communicative Competence in English as a Foreign Language: Its Meaning and the Pedagogical Considerations for its Development. *The Creative Launcher*, Vol. II, Issue VI, pp. 300-312.

3 Wang, Q., Carolyn D. 2010. Classroom interaction and language output. English language teaching. URL : <https://eric.ed.gov/?id=EJ1081568>

Мулик К. С.,

здобувач вищої освіти 1 курсу
факультету підготовки фахівців
для підрозділів кримінальної поліції,
Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ

Науковий керівник: Подворчан А. З.,

старший викладач
кафедри українознавства та іноземних мов,
Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ

ОКРЕМІ АСПЕКТИ МОВНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПРАВООХОРОНЦІВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

На сьогодні розвиток нашої держави та розвиток її правоохоронних органів ставлять перед новою поліцією низку нових завдань та пріоритетів. Позитивний досвід закордонних країн та їх правоохоронних органів, наприклад, таких як Бельгія, Франція, доводять те, що як урахування світових тенденцій з дотримання прав людини, так і урахування внутрішніх умов розвитку країни може призвести до значних успіхів у розкритті окремих видів злочинів та попередженні злочинності.

Сучасного поліцейського повинні характеризувати такі риси: 1) соціально-психологічна готовність до взаємодії та взаєморозуміння; 2) певний рівень мовної підготовки; 3) конструктивна поведінка у конфліктних та непередбачуваних ситуаціях. Діяльність поліцейського тісно пов'язана з комунікацією. Наявність у поліцейських добре розвинених комунікативних якостей та навичок є запорукою ефективної професійної діяльності, а питання мовної підготовки мають особливу важливість та постійну актуальність.

Такий науковець, як К. Карті зазначає, що як «представник владних структур країни, поліцейський, маючи певний рівень знань мови

(української, російської, англійської тощо), має змогу спілкуватися з представниками місцевих національних меншин, іноземцями, представниками інших гілок влади на будь-які теми, сприяти розв'язанню проблем, направляти осіб у відповідні відомства, агентства, організації, установи тощо» [1].

Сучасний та досить стрімкий розвиток країни та міжнародного співробітництва вимагає від поліцейських не тільки розмовного рівня володіння іноземними мовами для спілкування з іноземцями (у межах виконання функцій з охорони громадської безпеки), але й забезпечення можливості залучатися до участі в міжнародних операціях з підтримання миру й безпеки та мають вільно володіти іноземними мовами [2].

Але володіння іноземною мовою є другорядним елементом, більш пріоритетним є володіння українською мовою. На нашу думку, мовна підготовка поліцейських повинна відбуватися на всіх етапах професійної підготовки майбутніх правоохоронців. Таким чином, повинні існувати та модернізуватися умови для безперервного отримання знань.

Мовну підготовку слід розглядати як процес формування у поліцейських знань, вмінь та навичок, особистісних якостей, які необхідні для ефективного спілкування в межах виконання покладених на них обов'язків.

Вагомий внесок щодо розгляду питання, пов'язаного з мовною підготовкою майбутніх фахівців правоохоронних органів, було зроблено такими вченими, як Н. Артикуца, Л. Гріднева, Т. Голоровська та ін.

Вважаємо за доцільне додати, що: 1) володіння та спілкування українською мовою для поліцейського є прикладом дотримання законів України (адже, згідно ЗУ «Про забезпечення функціонування української мови як державної», згідно ст. 9 поліцейські мають володіти та застосовувати її під час виконання службових обов'язків, будучи особами начальницького, рядового, сержантського і старшинського складу Національної поліції України); 2) поліцейський є представником держави, тому він повинен вміти чітко та зрозуміло побудувати свою думку, чистою та діловою мовою; 3) процес оволодіння українською мовою поліцейським не повинен зупинятися на певному етапі, він повинен бути систематичним та протягом всього життя [3].

Процес здійснення мовної підготовки майбутніх поліцейських має бути максимально наближеним до реалій професійної діяльності. Мовні та мовленнєві вправи повинні мати змістову та процесуальну віднесеність до професійного контексту. Під час мовної підготовки поліцейських повинна бути чітка стратегія, повинні бути наявні матеріали, підручники та методичні рекомендації. Щодо самостійної підготовки, що покладається на плечі самих поліцейських, можна віднести читання творів

у різних стилях (зادля поповнення словникового запасу та задля уникнення пауз при розмові, при підборі вдалого вислову).

До основних проблем, що виникають під час мовної підготовки поліцейських та можуть призвести до конфліктних ситуацій, слід віднести: 1) небажання самого здобувача оволодіти певними новими знаннями; 2) невелика кількість часу, що приділено на підготовку; 3) недостатнє оснащення методичними матеріалами, застарілі підручники (які не містять в собі актуальної інформації).

Отже, на нашу думку, є доцільним організувати мовну підготовку майбутніх правоохоронців як цілеспрямований, професійно-орієнтований, неперервний, поступовий, системний процес з чітко скоординованими складовими. Організація та виконання даної підготовки повинно бути покладено на спеціально відведені дисципліни у школах, вищих навчальних закладах, курсах підвищення кваліфікації тощо.

Список використаних джерел

1. Артикуца Н. В. Мова права і юридична термінологія: навч. посіб. Київ: Стило, 2004. 277 с.

2. Закон України «Про Національну поліцію»: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.

3. Про забезпечення функціонування української мови як державної. Закон України від 25.04.2019. №2704-VIII <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2704-19>.

Недашківська О. А.,

старший судовий експерт,
Житомирський науково-дослідний
експертно-криміналістичний центр
МВС України

ПЛЮРИЛІНГВІЗМ В УМОВАХ ТОТАЛЬНОЇ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУДОВОГО ЕКСПЕРТА

На сучасному етапі стрімкої діджиталізації усіх галузей життєдіяльності людини, подальшої трансформації суспільства в інформаційне володіння іноземною мовою є необхідною умовою успішного працевлаштування та подальшого професійного розвитку практично кожного індивідууму, не є виключенням і така специфічна категорія, як працівники різноманітних установ у структурі МВС.

Зростання розвивального потенціалу іноземних мов у житті суспільства й окремої людини, а також наявність багатомовного і полікультурного середовища призвели до трансформації поняття